

REGLAMENT DE RÈGIM DISCIPLINARI DE L'ESTUDIANTAT DE LA URV

Aprovat pel Consell de Govern el 19 d'octubre de 2023

ÍNDEX

PREÀMBUL	3
TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS	4
Article 1. Objecte i potestat disciplinària	4
Article 2. Àmbit d'aplicació	4
TÍTOL II. FALTES I SANCIONS	5
Article 3. Faltes disciplinàries	5
Article 4. Sancions	6
Article 5. Sancions accessòries	7
Article 6. Graduació de les sancions	7
Article 7. Mesures de caràcter educatiu i recuperador substitutives de la sanció	8
Article 8. Altres mesures	8
Article 9. Prescripció	9
TÍTOL III. PROCEDIMENT DISCIPLINARI	9
Article 10. Principis	9
Article 11. Expedient informatiu	9
Article 12. Expedient disciplinari	10
Article 13. Incoació	10
Article 14. Acord d'iniciació	10

Article 15. Mesures provisionals	11
Article 16. Instrucció	11
Article 17. Suspensió de la tramitació de l'expedient	13
Article 18. Procediment abreujat	13
Article 19. Finalització	13
Article 20. Resolució	14
Article 21. Caducitat	14
Article 22. Execució de les sancions	14
Article 23. Anotació a l'expedient	14
Article 24. Extinció de la responsabilitat	14
DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA	15
DISPOSICIÓ FINAL	15

PREÀMBUL

El règim disciplinari que s'aplica a estudiants universitaris està regulat en el títol II de la Llei 3/2022, de 24 de febrer, de convivència universitària. Aquesta llei ha permès, finalment, la necessària actualització d'un reglament disciplinari dels estudiants que datava de l'any 1954.

L'anacrònic i preconstitucional Reglament de disciplina acadèmica dels centres oficials d'ensenyament superior i d'ensenyament tècnic dependents del Ministeri de Educació Nacional, aprovat pel Decret del 8 de setembre de 1954 que encara estava vigent per als estudiants, resultava, sens dubte, contrari a la protecció dels béns jurídics i interessos propis del marc polític, jurídic i social de la democràcia actual. La necessitat d'expulsar expressament aquesta norma de l'ordenament jurídic estava justificada perquè topava amb la Constitució, els principis i valors democràtics, la llibertat i el pluralisme religiós, l'aconfessionalitat de l'Estat i la regulació actual del sistema universitari estatal.

De forma més pragmàtica, la vigència d'aquest text suposava mantenir un sistema exclusivament punitiu que preveia sancions desproporcionades a l'entitat dels fets sancionats i mantenia un procediment disciplinari aliè a les garanties mínimes del règim disciplinari en un estat social i democràtic de dret. Així, considerava falta greu dels «escolars» les «manifestacions contra la religió i moral catòliques o contra els principis i institucions de l'Estat», i preveia com a possible sanció la inhabilitació o expulsió, temporal o perpètua, per cursar estudis en tots els centres docents o en tots els centres del districte universitari. A més, no incloïa un règim de prescripció de faltes o de terminis de caducitat, i establia com a faltes lleus «qualssevol altres fets» que, tot i que no estiguessin considerats com a faltes greus o menys greus, poguessin «causar pertorbació en l'ordre o disciplina acadèmics», incomplien els principis fonamentals de legalitat i tipicitat, i deixava un ampli marge de discrecionalitat a qui exerceix la potestat disciplinària. Tot això feia que hi haguessin dubtes seriosos sobre la constitucionalitat, com van exposar les sentències del Tribunal Suprem de 9 de setembre de 1988 i d'11 d'abril de 1989. La URV fa seva la conveniència d'actualitzar el règim disciplinari i adequar-lo als valors i principis propis d'un Estat de dret democràtic.

Malgrat que la Llei tipifica les infraccions, estableix les sancions i regula el procediment disciplinari, habilita també les universitats per complementar i adequar les previsions d'aquesta normativa. Estableix que, reglamentàriament, poden introduir especificacions o graduacions a les infraccions que, sense constituir-ne altres de noves, ni alterar la naturalesa o límits de les que la Llei preveu, contribueixin a identificar de manera més correcta les conductes, respectant els principis de la potestat disciplinària.

És per aquest motiu que es fa necessari aprovar aquest reglament, perquè també aporta criteris interpretatius en relació amb les faltes previstes i alhora ofereix més concreció i seguretat jurídica als membres de la comunitat universitària. D'aquesta manera esdevé un instrument formatiu per al col·lectiu d'estudiants, que permet posar l'èmfasi en la prevenció de les conductes susceptibles de ser incloses en les faltes de la Llei de convivència universitària.

Entre d'altres, l'articulat detalla els criteris que han de servir per ponderar la sanció i adequar-la al cas concret. Es regulen, així mateix, les causes d'extinció de la responsabilitat, la prescripció de les faltes i de les sancions, els principis fonamentals del procediment

disciplinari, com la separació entre la fase instructora i la sancionadora, que han de recaure en òrgans diferents; que les persones presumptament responsables puguin ser assistides per una persona de la seva elecció, o la necessària motivació de la resolució. A més, es preveu, d'acord amb el que estableix la Llei de convivència, la possibilitat que els procediments disciplinaris iniciats es puguin sotmetre a un procediment de mediació impulsat per la Comissió de Convivència de la URV per finalitzar-los, i que en el cas de les faltes greus, es puguin aplicar mesures substitutives de caràcter educatiu o recuperador en comptes de sancions, en determinats casos.

Aquest reglament s'estructura en tres títols, una disposició transitòria i una disposició final. El títol I, relatiu a les disposicions generals, estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Normativa; el títol II regula les faltes i sancions, i el títol III regula el procediment disciplinari ordinari i abreujat. La disposició transitòria fa referència al que estableix la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari (LOSU), que preveu a l'article 43 que la inspecció de serveis té la funció d'incoació i instrucció d'expedients. Mentre la URV no creï aquesta unitat bàsica, el rector o rectora, o persona en qui delegui, té la competència d'incoació de l'expedient i de nomenar una persona per a la instrucció. La disposició final fa referència a l'entrada en vigor del Reglament, l'endemà de la publicació.

Aquest reglament s'ha elaborat d'acord amb el que estableix la Llei de convivència, amb criteris participatius i d'audiència a la comunitat universitària. En l'elaboració hi han participat la Comissió de Convivència i la Sindicatura de Greuges, i l'avantprojecte de reglament s'ha sotmès a un període d'exposició pública.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte i potestat disciplinària

1. La Universitat Rovira i Virgili, entitat del sector públic amb funció de servei públic d'ensenyament superior, té atribuïda la potestat disciplinària sobre les persones destinatàries d'aquest servei, amb les quals manté una relació de subjecció especial, d'acord amb l'article 8 de la Llei 3/2022, de 24 de febrer, de convivència universitària.
2. Aquest reglament de règim disciplinari de l'estudiantat desenvolupa la llei esmentada.
3. La facultat per exercir la potestat disciplinària correspon al rector o rectora, que pot delegar-la en els termes establerts a la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquest reglament s'aplica a les persones que cursen estudis universitaris de grau o postgrau, oficials o propis, de formació permanent o altres estudis impartits per la mateixa universitat o mitjançant entitats instrumentals. També s'aplica a les persones que gaudeixen de programes de mobilitat per fets produïts durant actes acadèmics o relacionats amb l'àmbit universitari.

2. L'estudiant que col·labori en la realització d'actes o conductes constitutius de falta greu o molt greu també incorre en responsabilitat disciplinària.

3. Els actes acadèmics o relacionats amb l'àmbit universitari apleguen tant els que es duen a terme als espais de titularitat de la Universitat com els que, sota la supervisió o l'organització de la Universitat, es fan en altres llocs, i també els organitzats o realitzats en sistemes i canals telemàtics de la Universitat o utilitzats per a l'activitat universitària.

TÍTOL II. FALTES I SANCIONS

Article 3. Faltes disciplinàries

1. Les faltes comeses pels estudiants es classifiquen en molt greus, greus i lleus, d'acord amb l'article 10.1 de la Llei 3/2022.

2. Es consideren faltes molt greus:

a) Organitzar quintades o fer-ne, o donar suport a qualsevol altra conducta o actuació vexatòria, física o psicològica, que suposin un dany greu per a la dignitat de les persones, per exemple ofenses greus, de paraula o de fet, calúmnies o injúries, realitzades per qualsevol mitjà. Quan la vexació no impliqui un detriment greu per a la dignitat de les persones, es qualificarà com a falta greu.

b) Assetjar qualsevol membre de la comunitat universitària o exercir-hi violència greu. L'exercici de violència menys greu pot ser considerat falta greu.

c) Assetjar sexualment o per raó de sexe.

d) Discriminar per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere, origen nacional, pertinença a grup ètnic, edat, classe social, discapacitat, estat de salut, religió o creences, o per qualsevol altra causa personal o social.

e) Alterar, falsificar, sostreure o destruir documents acadèmics, o utilitzar documents falsos a la Universitat.

f) Destruir i deteriorar de manera irreparable o sostreure obres catalogades del patrimoni històric i cultural de la Universitat.

g) Plagiar totalment o parcialment una obra, o cometre frau acadèmic en l'elaboració del treball de fi de grau, el treball de fi de màster o la tesi doctoral.

h) Incomplir les normes de salut pública que han establert els centres universitaris i les seves instal·lacions i serveis, de manera que es posi en risc la comunitat universitària.

i) Suplantar un membre de la comunitat universitària en la seva tasca pròpia o prestar el consentiment per ser suplantat en les activitats universitàries.

j) Impedir el desenvolupament dels processos electorals de la Universitat.

k) Haver estat condemnat amb sentència ferma per haver comès un delicte dolós que suposi l'afectació d'un bé jurídic diferent, comès als centres universitaris, a les instal·lacions o als serveis, o que estigui relacionat amb l'activitat acadèmica de la Universitat.

3. Es consideren faltes greus:

- a) Apoderar-se indegudament del contingut de proves, exàmens o controls de coneixement.
- b) Deteriorar greument els béns catalogats del patrimoni històric i cultural de la Universitat.
- c) Impedir la realització d'activitats universitàries de docència, recerca o transferència del coneixement.
- d) Cometre frau acadèmic.
- e) Enregistrar sense autorització les activitats universitàries o utilitzar-ne indegudament els continguts.
- f) Incomplir les normes de seguretat i salut establertes pels centres universitaris, i de les seves instal·lacions i els seus serveis.
- g) Accedir sense autorització als sistemes informàtics de la Universitat.

4. Es consideren faltes lleus:

- a) Accedir a instal·lacions universitàries a què no se'n tingui autoritzat l'accés.
- b) Utilitzar els serveis universitaris incomplint els requisits establerts.
- c) Cometre actes que deteriorin els béns del patrimoni de la Universitat.
- d) Impedir amb accions el desenvolupament normal de l'activitat universitària, docent, discent, investigadora o professional i que impliquin el trencament lleu de la convivència en l'àmbit de relació entre els membres de la comunitat universitària. Quan aquestes conductes produeixin un dany o risc greu per a la seguretat de les persones, es qualificaran com a falta greu.

5. D'acord amb l'article 11g) de la Llei 3/2022, s'entén com a *frau acadèmic* qualsevol comportament premeditat que tendeixi a falsejar l'autoria o els resultats d'un examen o treball, propi o aliè, realitzat com a requisit per superar una assignatura o acreditar el rendiment acadèmic. S'hi inclou també l'ús de la intel·ligència artificial sense consentiment docent i sense citar-la. El frau acadèmic també inclou el plagi als efectes de l'apartat 3d).

S'entén per *plagi* qualsevol actuació mitjançant la qual els estudiants fan passar com a propis treballs, idees, conceptes, informació, dades, arguments, etc. d'altres fonts, i com a originals, treballs o parts de treballs propis presentats prèviament i amb independència de la intencionalitat. La concreció d'aquestes conductes es determinen en les guies corresponents.

Sens perjudici d'incoar l'expedient pertinent, els fraus acadèmics i altres faltes que impedeixin avaluar la prova o examen es qualifiquen amb "suspens, 0" en aquesta assignatura i convocatòria.

Article 4. Sancions

1. Les sancions disciplinàries que es poden imposar per la comissió de les faltes tipificades als articles anteriors es qualifiquen en molt greus, greus i lleus. La gravetat de la falta comesa determina la sanció que li és aplicable.

2. Són sancions aplicables per cometre faltes molt greus:

a) Expulsió des de dos mesos fins a tres anys de la URV. La sanció amb expulsió ha de constar a l'expedient acadèmic fins que s'hagi complert totalment.

b) Pèrdua de drets de matrícula parcial, durant un curs o un quadrimestre acadèmic.

3. Són sanciones aplicables per cometre faltes greus:

a) Expulsió de fins a un mes de la URV. Aquesta sanció no es pot aplicar durant els períodes d'avaluació i de matrícula que hagi definit la URV.

b) Pèrdua del dret a la convocatòria ordinària en el període acadèmic determinat per la matrícula de l'assignatura en què s'hagi comès la falta i exclusivament respecte d'aquesta assignatura. La pèrdua de drets de matrícula no pot afectar els drets relatius a les beques en els termes previstos a la normativa de desenvolupament.

4. Per cometre faltes lleus, la sanció aplicable és l'amonestació privada.

5. Quan es tracti de les sancions aplicables per haver comès una falta greu, l'òrgan sancionador pot proposar una mesura substitutiva de caràcter educatiu o recuperador, en els termes previstos per l'article 7.

6. Les sancions per plagi o frau acadèmic han de ser proporcionals al nivell acadèmic que es correspongui amb els treballs de fi de grau (TFG), treballs de fi de màster (TFM) i tesi doctoral, de manera que són més greus com més alt sigui el grau acadèmic.

7. En els casos de plagi i frau acadèmic, o quan s'utilitzin documents falsos o es cometi falsedat en declaracions responsables davant la Universitat, a més de la sanció es podrà revisar d'ofici o extingir els efectes dels actes de la Universitat que s'hi fonamenten.

Article 5. Sancions accessòries

L'expulsió temporal i la pèrdua del dret a ser avaluat comporten de manera accessòria que l'expedient acadèmic no es pot traslladar dins del curs en què s'hagi dictat la sanció.

Article 6. Graduació de les sancions

La sanció i la graduació de la gravetat es determinen ponderant, de forma motivada i segons el principi de proporcionalitat, els criteris següents:

- a) La intencionalitat o reiteració.
- b) La naturalesa dels perjudicis causats.
- c) L'ànim de lucre.
- d) El reconeixement de responsabilitat o penediment espontani, si es comunica el fet infractor a les autoritats universitàries abans que s'iniciï el procediment disciplinari.
- e) La reparació del dany abans que s'iniciï el procediment disciplinari.
- f) Les circumstàncies personals, econòmiques, de salut, familiars o socials en què es trobi la persona presumptament responsable. Amb aquesta finalitat es poden sol·licitar la documentació i els informes que es considerin necessaris.
- g) El grau de participació en els fets.

- h) El grau de pertorbació de la convivència universitària.
- i) Realitzar les accions per qualsevol de les causes de violència, discriminació o assetjament referides a l'article 3.2.c) de la Llei 3/2022.

Article 7. Mesures de caràcter educatiu i recuperador substitutives de la sanció

1. En cas que s'hagi comès una falta greu que no derivi d'una actuació fraudulenta, el rector o rectora pot proposar mesures substitutives de caràcter educatiu i recuperador en substitució de les sancions previstes en aquest reglament. Aquestes mesures poden consistir a participar o col·laborar en activitats formatives, culturals, de salut pública, esportives, d'extensió universitària, de relacions institucionals o similars.

2. Les mesures substitutives de caràcter educatiu i recuperador no poden consistir a accomplir funcions o tasques assignades al personal de la Universitat en la relació de llocs de treball.

3. Per poder aplicar les mesures substitutives de caràcter educatiu i recuperador, s'han de complir els requisits i principis següents, que han de quedar acreditats a l'expedient:

- a) Garantir els drets de les persones afectades.
- b) Estar-hi d'acord d'una manera manifesta la persona afectada o les persones afectades per la infracció i la persona infractora o les persones infractores .
- c) Estar orientada a la màxima reparació possible dels danys causats i que se'n garanteixi el compliment.
- d) Reconèixer per part de la persona o persones infractores la responsabilitat d'haver comès la falta, així com les conseqüències de la conducta respecte de la persona o persones afectades i la comunitat universitària.
- e) Demostrar per part de la persona o persones infractores que estan disposades a restaurar la relació amb la persona o persones afectades, sempre que la persona o persones afectades hi donin el consentiment de manera expressa.

4. La durada d'aquestes mesures s'ha d'especificar a la resolució que posi fi al procediment, que, en tot cas, no pot ser superior a sis mesos. Per concretar la durada de les mesures s'ha de respectar el principi de proporcionalitat i individualització de les sancions.

5. La resolució que posa fi al procediment disciplinari ha de determinar els mecanismes que garanteixin el compliment efectiu de les mesures substitutives de caràcter educatiu i recuperador.

Article 8. Altres mesures

A més a més d'imposar les sancions que corresponguin, la resolució del procediment disciplinari pot declarar l'obligació de restituir les coses o retornar-les al seu estat anterior en el termini que s'estableixi, i/o indemnitzar els danys per una quantia igual al valor dels bens destrossats o el deteriorament causat, així com els perjudicis causats, en el termini que s'estableixi.

Les indemnitzacions que s'estableixin tenen la naturalesa de crèdit de dret públic i l'import es pot exigir per procediment de constreyniment.

Article 9. Prescripció

1. Les faltes molt greus prescriuen als tres anys; les greus, als dos anys, i les lleus, als sis mesos.
2. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen als tres anys; les greus, als dos anys, i les lleus, a l'any.
3. El termini de prescripció de les faltes comença a comptar des que la falta s'hagi comès o el dia que cessi la seva comissió, en cas de faltes continuades, i el de les sancions, des de la fermesa de la resolució sancionadora.

TÍTOL III. PROCEDIMENT DISCIPLINARI

Article 10. Principis

El procediment disciplinari es regeix pels principis següents:

- a) No es pot imposar una sanció sense que s'hagi tramitat el procediment necessari.
- b) El procediment ha d'establir la separació entre la fase instructora i la sancionadora, que s'han d'encomanar a òrgans diferents.
- c) S'ha d'ajustar als principis d'eficàcia, celeritat i economia processal, amb ple respecte als drets i a les garanties de defensa de la persona presumptament responsable.
- d) D'acord amb el que preveu l'article 30.3 de la Llei 15/2022, de 12 de juliol, integral per a la igualtat de tracte i la no-discriminació, no és aplicable als procediments regulats per aquesta norma la inversió de la càrrega de la prova prevista en el apartat 1 del mateix article 30.
- e) Pel que fa als casos que impliquen conductes que puguin constituir violència, discriminació o assetjament, s'apliquen els principis previstos a l'article 4.2 de la Normativa de convivència de la URV. Així mateix, s'han de garantir mesures i eines adequades per a l'acompanyament psicològic i jurídic de les víctimes. La URV ha de promoure que persones del mateix sexe de la víctima, si ho manifesta, li facin aquest acompanyament, aplicant els protocols específics corresponents.

Article 11. Expedient informatiu

1. Abans d'iniciar el procediment disciplinari, es poden dur a terme actuacions prèvies a fi de determinar amb caràcter preliminar si hi concorren circumstàncies que en justifiquin la iniciació. Especialment, aquestes actuacions s'han d'orientar a determinar, amb la màxima precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que en puguin ser responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en els uns i els altres.
2. Les actuacions prèvies, que s'han de documentar a l'expedient corresponent, les ha de fer la persona o òrgan administratiu que determini el rector o rectora, o persona en qui delegui, i s'han de dur a terme amb la màxima reserva possible.

Article 12. Expedient disciplinari

1. La imposició de sancions per faltes greus i molt greus requereix instruir un expedient disciplinari, d'acord amb el procediment ordinari establert en aquest reglament.
2. La imposició de sancions per faltes lleus es pot dur a terme mitjançant un procediment abreujat, en el qual s'ha de respectar, en tot cas, el tràmit d'audiència a la persona presumptament responsable.

Article 13. Incoació

1. El rector o rectora, o persona en qui delegui, és l'òrgan competent per incoar i resoldre els expedients disciplinaris, bé a iniciativa pròpia, bé a proposta raonada d'un altre òrgan o com a conseqüència d'una denúncia.
2. La denúncia ha d'expressar la identitat de la persona o persones que la formulen, el relat dels fets que puguin constituir la infracció, la data de la comissió i, quan sigui possible, la identificació de la persona o persones presumptament responsables.
3. El denunciant o denunciants, com a persones interessades, tenen dret que se'ls notifiqui la iniciació del procediment, si s'escau, així com la resolució final.

Article 14. Acord d'iniciació

1. La iniciació del procediment disciplinari s'ha de formalitzar en una resolució amb el contingut mínim següent:
 - a) La identificació de la persona o persones presumptament responsables.
 - b) Els fets que motiven la incoació del procediment, exposats breument, la possible qualificació jurídica i la sanció que hi podria recaure.
 - c) El nomenament de l'instructor o instructora i, si escau, del secretari o secretària, amb indicació expressa del seu règim d'abstenció i recusació. Es requereix la condició de personal amb vinculació permanent a la Universitat per exercir totes dues funcions.
 - d) Les mesures de caràcter provisional que hagi acordat el rector o rectora en iniciar el procediment disciplinari, sens perjudici de les que es puguin adoptar durant el procediment.
 - e) La indicació del dret de la persona o persones presumptament responsables i d'altres d'interessades a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per exercir-lo.
 - f) El requeriment perquè les persones involucrades en el procediment disciplinari manifestin la seva voluntat d'acollir-se, si escau, al procediment de mediació.
2. L'acord d'iniciació del procediment disciplinari s'ha de notificar a la persona presumptament responsable, a l'instructor o instructora, al secretari o secretària i a les persones interessades. Així mateix, se'ls ha de notificar totes les actuacions contingudes a l'expedient disciplinari i a l'informatiu, si n'hi ha.
3. La iniciació del procediment s'ha de consignar en l'expedient acadèmic amb caràcter provisional i s'anul·la d'ofici en el supòsit que es resolgui l'arxiu de les actuacions.

Article 15. Mesures provisionals

1. Abans que s'iniciï el procediment administratiu, el rector o rectora, d'ofici o instància de part, pot adoptar de forma motivada les mesures provisionals necessàries i proporcionades en els casos d'urgència inajornable i per protegir provisionalment els interessos implicats. En aquest cas, les mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en la resolució d'iniciació del procediment, que s'ha de dictar dins dels quinze dies següents a l'adopció de la mesura provisional, i pot ser l'objecte del recurs que escaigui. En tot cas, les mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini o quan la resolució d'iniciació no n'inclouï un pronunciament exprés.
2. En qualsevol moment del procediment disciplinari, l'instructor o instructora pot adoptar les mesures provisionals que consideri necessàries de forma motivada per evitar que es mantinguin els efectes de la falta i assegurar l'eficàcia de la resolució final.
3. Les mesures han de ser necessàries i proporcionals.
4. Les mesures són recurribles i poden ajustar-se o modificar-se, de forma motivada, si es produeixen canvis en la situació que en va justificar l'adopció.
5. L'adopció de mesures provisionals no suposa prejutjar el resultat del procediment.
6. Quan la persona presumptament responsable sol·liciti el trasllat d'expedient acadèmic, la Universitat ha de comunicar l'existència de procediments disciplinaris en curs.

Article 16. Instrucció

1. La inspecció de serveis de la Universitat ha de coordinar el procediment disciplinari donant suport i assessorament a l'instructor o instructora durant la tramitació. Les actuacions s'han de regir pels principis d'independència, autonomia i transparència.
2. Els estudiants de la Universitat que són presumptament responsables de les faltes disciplinàries poden estar assistits per una persona de la seva elecció, a qui l'instructor o instructora ha d'informar sobre el desenvolupament del procediment disciplinari. Aquesta persona pot assistir la persona presumptament responsable però no intervenir-hi com representat seu.
3. L'instructor o instructora, com a primera actuació, ha de prendre declaració a la persona o persones presumptament responsables i ha d'ordenar les diligències que siguin adequades per comprovar i determinar els fets, i les que puguin conduir a aclarir-los i a determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.
4. Les parts disposen d'un termini de deu dies per aportar les al·legacions, documents o informacions que considerin necessàries i, si s'escau, proposar proves concretant els mitjans que pretenguin utilitzar.

En vista de les al·legacions i la prova proposada, l'instructor o instructora pot dur a terme d'ofici les actuacions necessàries per determinar els fets que puguin constituir infracció, aplegant les dades i les informacions que puguin ser rellevants.

Si en vista de les actuacions, l'instructor o instructora considera que no hi ha indicis que s'hagi comès cap falta, o no ha estat possible determinar la identitat de les persones possiblement responsables, proposarà arxivar l'expedient.

5. Un cop s'ha acabat la pràctica de les proves, en aquells casos en què les parts en conflicte han manifestat la voluntat d'acollir-se a un procediment de mediació, l'instructor o instructora ha d'enviar l'expedient a la Comissió de Convivència, que decideix si és escaient o bé si retorna l'expedient a l'instructor o instructora perquè formuli el corresponent plec de càrrecs. En el primer cas, ho ha de comunicar a les parts i se suspèn el còmput dels terminis de caducitat i prescripció del procediment disciplinari. Aquesta suspensió es mantindrà mentre duri el procediment de mediació.

Si s'arriba a un acord en el marc del procediment de mediació, l'instructor o instructora archiva l'expedient; en cas contrari, continua la tramitació del procediment disciplinari.

6. En el segon cas, o bé si les parts no han manifestat la voluntat d'acollir-se a un procediment de mediació, l'instructor o instructora formula el plec de càrrecs on s'han d'explicitar els fets imputats, les infraccions que poden constituir una falta i les sancions que se'n poden derivar, així com, si s'escau, l'aixecament o manteniment de les mesures provisionals. D'altra banda, pot proposar el sobreseïment de les actuacions, si es pot determinar l'autoria presumpta dels fets que han determinat l'expedient. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment es modifiquen la determinació inicial dels fets, la possible qualificació, les sancions imposables o les responsabilitats susceptibles de sanció, s'ha de notificar a la persona o persones presumptament infractores.

El plec de càrrecs s'ha de notificar a la persona o persones presumptament responsables, que l'han de respondre per escrit en el termini improrrogable de 10 dies des que rebin la notificació. Hi poden aportar documents i informació i proposar proves.

Un cop rebuda la contestació del plec de càrrecs, que ha d'incloure les al·legacions, els documents i les informacions que es considerin convenients, l'instructor o instructora pot ordenar la pràctica de proves que consideri adients. A més, ha de donar audiència a la persona o persones presumptament responsables, en vista de l'expedient, en un termini de 10 dies.

Un cop transcorregut el termini d'audiència, en un termini de 10 dies, l'instructor o instructora ha de formular una proposta de resolució degudament fonamentada. Ha d'establir els fets de forma motivada, especificar quins fets han quedat provats i la qualificació jurídica exacta, ha de determinar la infracció, la persona o persones responsables i la sanció proposada, que s'ha de notificar a la persona o persones presumptament responsables perquè en un termini de 10 dies puguin al·legar davant l'instructor o instructora tot allò que considerin convenient per a la seva defensa i aportar documents que no hagin pogut aportar anteriorment.

Els fets declarats provats en sentència penal ferma vinculen a l'hora de tramitar els procediments disciplinaris administratius.

Un cop transcorregut aquest termini, l'instructor o instructora ha d'enviar la proposta a l'òrgan competent que l'ha de resoldre, el qual ha de dictar la resolució en el termini de 10 dies.

7. Quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció o la sanció tenen més gravetat que la determinada en la proposta de resolució, ho ha de notificar a la persona inculpada perquè pugui presentar les al·legacions que consideri convenients en el termini de 15 dies.

8. La resolució que ha de posar fi al procediment disciplinari ha de ser motivada i ha de resoldre totes les qüestions plantejades per les persones interessades i aquelles altres que en resultin del procediment.

Article 17. Suspensió de la tramitació de l'expedient

Si l'instructor o instructora té constància que hi ha un procediment judicial penal iniciat pel mateix comportament contra la mateixa persona o persones, o si la gravetat dels fets constatats fa necessari posar-los en coneixement del jutge o fiscal, s'ha de suspendre la tramitació de l'expedient disciplinari abans de dictar la resolució i fins que hi hagi resolució judicial ferma.

Article 18. Procediment abreujat

1. En aquells casos en què a judici de l'instructor o instructora hi hagi elements suficients per considerar que els fets puguin donar lloc a una falta lleu, es podrà preveure un procediment abreujat, amb reducció dels terminis i simplificació dels tràmits, en els termes del que disposa per la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

2. Aquesta tramitació de forma simplificada es fa encara que s'hi oposin l'estudiant o estudiants que siguin els presumptes infractors.

3. Els procediments disciplinaris abreujats s'han de resoldre en el termini de 30 dies, comptadors des de l'endemà que es notifiqui als interessats l'acord de tramitació simplificada del procediment. Únicament han de constar dels tràmits següents:

- a) Inici del procediment d'ofici.
- b) Formulació del plec de càrrecs.
- c) Al·legacions formulades contra el plec de càrrecs.
- d) Tràmit d'audiència únic per a l'estudiant o estudiants inculpats i per a la resta de persones interessades en el procediment disciplinari, si n'hi ha.
- e) Proposta de resolució.
- f) Resolució del rector o rectora.

Article 19. Finalització

El procediment disciplinari finalitza:

- a) Amb la resolució sancionadora.
- b) Amb la resolució que n'acorda el sobreseïment.
- c) Amb el reconeixement voluntari de la responsabilitat recollida en una resolució del rector o rectora.
- d) Amb la caducitat del procediment i l'arxiu de les actuacions, si passen més de sis mesos des que es va iniciar per causes imputables a la Universitat.
- e) Amb el desistiment de la Universitat o per impossibilitat per causes sobrevingudes.

Article 20. Resolució

1. La resolució que posa fi al procediment disciplinari ha de resoldre totes les qüestions plantejades i aquelles altres derivades del procediment, ha de ser motivada, d'acord amb les proves practicades, i no s'hi poden incloure fets diferents dels que van servir de base al plec de càrrecs i a la proposta de resolució, sense perjudici d'una valoració jurídica diferent.
2. La resolució ha de determinar amb precisió la persona o persones responsables, la falta o faltes comeses i la sanció o sancions que s'imposen. Així mateix, ha de preveure les determinacions pertinents amb relació a les mesures provisionals, la fermesa de la resolució, els recursos pertinents, els òrgans que els resoldran i el termini per interposar-los, d'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
3. Si de la resolució sancionadora resulta que la persona infractora ha obtingut fraudulentament un títol oficial expedit per la Universitat, aquesta ha de declarar d'ofici la nul·litat de l'acte esmentat en els termes de la revisió d'ofici prevista per l'esmentada llei.
4. No es pot sancionar disciplinàriament els estudiants pels mateixos fets pels quals hagin estat prèviament sancionats penalment o administrativament quan s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

Article 21. Caducitat

El termini màxim per resoldre i notificar la resolució sancionadora expressa és de sis mesos a comptar des de la data que es notifica la resolució d'incoació a la persona interessada. Si venç el termini màxim per resoldre el cas sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa, en comporta la caducitat, que, en tot cas, no produeix per si sola la prescripció de la falta.

Article 22. Execució de les sancions

Les sancions s'han de complir en els termes i terminis indicats a la resolució. El rector o rectora, d'ofici o a instància de la persona interessada, i sempre que existeixi causa fonamentada, pot acordar-ne la suspensió temporal per un període inferior al de prescripció de les sancions.

Article 23. Anotació a l'expedient

Les sancions, excepte la d'amonestació privada, s'han d'anotar a l'expedient acadèmic de l'estudiant amb expressió de la falta que les va motivar, i es cancel·len d'ofici o a petició de la persona interessada quan hagin passat un, dos o tres anys de l'acompliment, segons que es tracti de faltes lleus, greus o molt greus.

Article 24. Extinció de la responsabilitat

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix per les causes següents:
 - a) Per compliment de la sanció.
 - b) Per prescripció de la infracció o de la sanció.

c) Per mort del subjecte passiu.

2. La pèrdua d'adscripció de la persona infractora a la universitat on s'hagi comès la conducta infractora no determina que s'extingeixi la responsabilitat disciplinària, ni suposa que se suspenguin els procediments en curs, que s'han d'instruir en tots els tràmits fins a la resolució definitiva. En el cas que s'estableixi l'existència de responsabilitat disciplinària, la sanció queda pendent de complir una vegada que aquesta persona es reincorpori a la mateixa universitat o a una altra.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Fins que la URV no constitueixi la inspecció de serveis regulada a l'article 43 de la Llei orgànica del sistema universitari (LOSU), les funcions encarregades a aquesta unitat bàsica s'exerceixen de la forma següent: el rector o rectora, o persona en qui delegui, exerceix totes les funcions relatives a la incoació dels expedients, i l'instructor o instructora té totes les funcions d'instrucció del procediment incoat.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta normativa entra en vigor l'endemà que es publiqui a la seu electrònica de la URV.